

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindellicorum

Cap. IX. Dæmon Albertum visibili formâ aggreditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

nostra salute demonstravit. Et tunc tanta charitate cor & animam suam, cum corde animaque suorum Canonicorum conjunxit, ut unâ solùm anima & uno omnium corde DEUS laudaretur & benediceretur, eique supplicaretur ac servireretur, ut nec infernus suffecerit cuicunque inter illos separationi invehendæ: immo transformatus in omnes, omnium omnium consolatione gaudebat, nec non eorum laboribus atq; afflictionibus amarissimè cruciabatur, in omnem semper intentus occasionem, quâ ipsis quâ suis orationibus, quâ opere ipso succurreret.

CAPUT IX.

*Demon Albertum visibili formâ
aggreditur.*

DUm Albertus in dies se perficere fatagebat, non dormiebat invidus tentator, sed subtilissima, atque implicatissima artis infernalis subsidiô texebat retia, quibus incautæ animæ sensuum illecebris addictæ facilè irretiri solent: ve-

E

rum

rùm cum ante vigilantes oculos frustra tendantur retia, eadem Albertus à longè animadvertens probè scivit, quì evadere nec enim sensualium is voluptatum semper tam decurrebat, nec eò se unquam transferri permittebat, ubi tartareus venator eum opperiebatur; sed cum DEI Spiritum illum venaretur, Christi Passionis vestigia insecutus in cœlestis venatoris retia incurrebat. Nihilominus cum fraude astuto serpenti non deessent, multò minus easdem adhibendi voluntate deficeret, videns clandestinis machinis se nihil efficere, ad manifestos & apertos dolores recurrit, à persuasionibus ac tentationibus ad terrores, ab insidiis ad assultus.

Consuetum erat pio juxta, ac generoso Athletæ intempesta nocte è strato se proripere, ut suis spiritualibus vacaret exercitiis, & quoniam profundis precibus templum elegisset tanquam suorum certaminum agonem, atque locum magis securum, utpote DEI habitationem, & domum orationis, curam pulsandi campanam ad Matutinum omni nocte in se suscipere

me

mebat. Hac hostis infernalis usus occasione eum nunc in campanili, nunc ipsis in scalis admodum angustis, & ob varios mæandros ascensu difficilibus, solum & de nocte præstolabatur, sperans illum loci commoditate, inque solitudine, & tenebrarum horrore ita posse perterrefacere, ut à laudabili opere desisteret, in variis, iisque horribilibus & monstrosis formis ipsi apparebat. Ubi DEI Servus fide plenus, corde intrepido generosè illi occurrens, *Milites Christi*, aiebat, *larvas, & umbras non metuunt: virtute signi sancte Crucis aufugite phantasmata orcina, & aliò cum vestro inferno, qui vos semper comitatur, vos conferte; recedite hinc, & Angelici splendoris formas, in tam infames, & bestiales transmutatas alibi visendas exhibete.*

Magna profectò DEI Servorum virtus est, dum unus homo infernum confundit, & signo Crucis inimicum subigit tantis pollentem à naturâ viribus, ut mundum subvertere posset. Fugiebant caco-dæmones furibundi, & in rabiem acti,

E 2

DEI

DEI Servum, quantum ipsis permissum erat, offendentes in visu horridis igne flammisque apparitionibus: in auribus tumultu strepituque, horrore pleno: & in naribus intolerabili foetore. Hæc tamen Albertus omnia ridebat, & gratias DEO referens mirabiliter confortabatur.

CAPUT X.

Ad pulsandum Organum in S. Bartholomæi Ecclesiâ destinatur.

ALBERTUS in hac Religiosa Palæstra gradum altiore adeptus, jamque Tirocinii vinculis absolutus pulsando Organo ab obedientia fuit applicatus; quod etiam munus absque alia tergiversatione acceptavit, spe nixus, quidquid obedientia injungeret, ampliore DEO serviendi occasionem sibi conferre debere; eaque propter omnem in eodem ritè obeundo industriam collocavit. Credi non potest, quanta devotione id officii exequeretur: quamquam Conditorem suum ab universis creaturis benedictum angelico hoc exer-